

Bærentzen: Ja, men i det Reglement, som Justitsministeren skal give om Grindfangsten, maa der bestemtes staae Noget om, hvor Meget Fordegselieren skal have, hvorledes Grinden skal fordeles, og hvem denne Deel af Fordeghvalen skal tilfalde; ellers veed man jo slet Intet.

Monrad: Jeg antager, at til dette Reglements Vedtagelse vil udfordres et Samtykke fra Lagthinget — jeg veed ikke, om jeg i saa Henseende har opfattet § 1 rigtigt (Justitsministeren: Jo!) — saa at Justitsministeren, ikke paa egen Haand, men kun med Lagthingets Samtykke kan træffe disse Bestemmelser. Det bliver altsaa, om jeg saa maa sige, kommunale Bestemmelser, der gjælde for Færøerne, og da troer jeg rigtigt nok, at det er i Færøernes Interesse, at Lagthinget i saadanne reent færøiske Sager, faaer den samme Stilling, som Rigsdagen har til Lovgivningen i Almindelighed. Jeg troer derfor virkelig, at den ærede Repræsentant for Færøerne overseer dette, at man ikke paa nogen Maade har Noget imod, at Lagthingets Stilling hæves saaledes, at dets Samtykke med Hensyn til de reent færøiske Sager og i dette Tilfælde med Hensyn til Grindfangsten paa samme Maade gjøres nødvendig, som Rigsdagens Samtykke til Love i Almindelighed.

Bærentzen: Der kunde virkelig være Spørgsmaal om, hvorvidt det var noget Gode, man fik, at Bestemmelserne med Hensyn til Fordeghvalen bleve lagte under Justitsministeren, som ikke er forpligtet til at følge Lagthingets Indstilling. Man kan sige nei, og hvad saa? Lagthinget har ingen Magt til at tvinge Justitsministeren til at gaae ind paa dets Indstilling, saaledes som Rigsdagen har til at tvinge Regjeringen.

Monrad: Ja, en saadan Magt troer jeg heller ikke, at vi have. Vi kunne heller ikke tvinge Regjeringen; vi have paa ingen Maade en saadan tvingende Myndighed ligeoverfor Regjeringen. Der udfordres et frit Samtykke fra Regjeringens Side, for at Noget kan blive til Lov.

Bærentzen: Man kan dog i alt Fald fremtvinge Noget gennem Finantsloven.

Justitsministeren: Jeg forstaaer § 1 saaledes, at Justitsministeren ikke uden Indstilling af Lagthinget kan foretage det Allermindste i denne Sag. Kun naar Lagthinget gjør en bestemt Indstilling angaaende Grindfangsten, vil Justitsministeriet kunne foretage Noget i Sagen. Hvorvidt Justitsministeriet vil ubetinget følge en saadan Indstilling, er en anden Sag; men hvis det ikke vil gjøre det, saa antager jeg, at det vil finde sig opfordret til at sende Sagen tilbage til Lagthinget, for at dette kan afgive en ny Betænkning derover.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Justitsministerens Endringsforslag, saalydende:

Ikkefor det ved 2den Behandling vedtagne Udkast træder Følgende:

§ 1.

Reglement for Grindfangsten paa Færøerne af 1ste November 1832 ophæves, og skal Justitsministeren være bemyndiget til efter Lagthingets Indstilling at forekrive de Bestemmelser, som herefter skulle gjælde om Grindfangsten paa bemeldte Der.

§ 2.

Overtrædelser af de, i Kraft af den Justitsministeren saaledes indrømmede Bemyndigelse, givne Forrifter blive, forsaavidt der ikke i denne Lov er fastsat større Straf, at anses med Bøder, hvis Størrelse det ligeledes overlades til Justitsministeren efter Lagthingets Indstilling nærmere at bestemme.

§ 3.

Skulde en Sysselmannd ved Grindens Beregning eller Deling befindes forsætlig at have forurettet Noget, eller at have tilvendt sig noget af Grinden, som ikke med Rette tilkom ham, da bør han have sin Bestilling forbrudt. Samme Straf skal og efter Omstændighederne kunne idømmes den Sysselmannd, der af Egen-